

Dz.U.94.103.503

KONWENCJA NR 144 MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY

dotycząca trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzenia w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy,

przyjęta w Genewie dnia 21 czerwca 1976 r.

(Dz. U. z dnia 4 października 1994 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 czerwca 1976 r. została sporządzona w Genewie Konwencja nr 144 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzenia w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy w następującym brzmieniu:

KONWENCJA NR 144

dotycząca trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana tam w dniu 2 czerwca 1976 r. na swej sześćdziesiątej pierwszej sesji,

przypominając postanowienia istniejących międzynarodowych konwencji i zaleceń w sprawie pracy, w szczególności Konwencji o wolności związkowej i ochronie praw związkowych z 1948 r., Konwencji o prawie organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r., oraz Zalecenia w sprawie przeprowadzania konsultacji na szczeblu przedsiębiorstwa i krajowym z 1960 r., które potwierdzają prawo pracodawców i pracowników do tworzenia wolnych i niezależnych organizacji oraz wymagają podjęcia środków w celu popierania skutecznych konsultacji na szczeblu krajowym między władzami publicznymi a organizacjami pracodawców i pracowników, jak również przypominając postanowienia wielu międzynarodowych konwencji i zaleceń w sprawie pracy, które przewidują konsultowanie organizacji pracodawców i pracowników w zakresie środków, jakie należy podjąć dla ich realizacji,

po rozpatrzeniu czwartego punktu porządku dziennego sesji, zatytułowanego "Utworzenie trójstronnych mechanizmów dla popierania wprowadzenia w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy", i po podjęciu decyzji o przyjęciu niektórych wniosków dotyczących trójstronnych konsultacji mających na celu popieranie wprowadzenia w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy,

postanowiwszy, że wnioski te zostaną ujęte w formę konwencji międzynarodowej, przyjmuje dnia dwudziestego pierwszego czerwca tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego szóstego roku niniejszą konwencję, która otrzyma nazwę "Konwencja o trójstronnych konsultacjach w zakresie międzynarodowych norm w sprawie pracy, 1976".

Artykuł 1

W niniejszej konwencji określenie "organizacje reprezentatywne" oznacza najbardziej reprezentatywne organizacje pracodawców i pracowników, korzystające z prawa wolności związkowej.

Artykuł 2

1. Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, który ratyfikuje niniejszą konwencję, będzie wprowadzał w życie procedury zapewniające skuteczne konsultacje między przedstawicielami rządu, pracodawców i pracowników w sprawach dotyczących działalności Międzynarodowej Organizacji Pracy, wymienionych w artykule 5 ustęp 1.

2. Charakter i forma procedur przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu będą określone w każdym kraju zgodnie z praktyką krajową, po zasięgnięciu opinii reprezentatywnych organizacji, jeżeli takie organizacje istnieją i gdy takie procedury nie zostały jeszcze ustanowione.

Artykuł 3

1. Dla celów procedur przewidzianych w niniejszej konwencji przedstawiciele pracodawców i pracowników będą swobodnie wybierani przez swoje reprezentatywne organizacje, jeżeli takie organizacje istnieją.

2. Pracodawcy i pracownicy będą reprezentowani na zasadzie równości w ramach każdego organu, za którego pośrednictwem odbywają się konsultacje.

Artykuł 4

1. Właściwa władza przejmie odpowiedzialność za udzielenie poparcia administracyjnego dla procedur przewidzianych w niniejszej konwencji.

2. Właściwa władza i reprezentatywne organizacje, jeżeli takie organizacje istnieją, podejmą odpowiednie działania w zakresie finansowania wszelkiego niezbędnego szkolenia osób uczestniczących w tych procedurach.

Artykuł 5

1. Przedmiotem procedur przewidzianych w niniejszej konwencji będą konsultacje na temat:

a) odpowiedzi rządu na kwestionariusze dotyczące punktów wpisanych na porządek dzienny obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy oraz uwag rządu w sprawie projektów tekstów, które będą dyskutowane przez Konferencję,

b) propozycji, jakie będą przedstawione właściwej władzy lub władzom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń, zgodnie z artykułem 19 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy,

c) ponownego rozpatrzenia, w odpowiednich odstępach czasu, nie ratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia, jakie środki mogłyby być podjęte, aby poprzeć, jeżeli jest to właściwe, ich realizację i ratyfikację,

d) zagadnień, jakie mogą wyłonić się ze sprawozdań przedkładanych do Międzynarodowego Biura Pracy na podstawie artykułu 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy,

e) propozycji dotyczących wypowiedziania ratyfikowanych konwencji.

2. W celu zapewnienia odpowiedniego rozpatrzenia zagadnień, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, będą prowadzone konsultacje we właściwych odstępach czasu, ustalonych w drodze porozumienia, jednakże co najmniej raz w roku.

Artykuł 6

Jeżeli okaże się to właściwe, po konsultacji z reprezentatywnymi organizacjami, gdy takie organizacje istnieją, właściwa władza będzie opracowywać roczne sprawozdania na temat funkcjonowania procedur przewidzianych w niniejszej konwencji.

Artykuł 7

Formalne ratyfikacje niniejszej konwencji będą przekazane Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 8

1. Niniejsza konwencja będzie obowiązywała tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.
2. Wejdzie ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji niniejszej konwencji przez dwóch Członków.
3. Następnie niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego Członka po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 9

1. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może po upływie dziesięciu lat od daty początkowego wejścia jej w życie wypowiedzieć konwencję aktem przekazanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w celu zarejestrowania. Wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie roku od daty jego zarejestrowania.
2. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję i który w ciągu jednego roku po upływie dziesięcioletniego okresu, wymienionego w poprzednim ustępie, nie skorzysta z możliwości wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany konwencją na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą konwencję po upływie każdego dziesięcioletniego okresu, z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 10

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy notyfikuje wszystkim Członkom Międzynarodowej Organizacji Pracy zarejestrowanie wszystkich ratyfikacji i aktów wypowiedzenia, o których został poinformowany przez Członków Organizacji.
2. Notyfikując Członkom Organizacji zarejestrowanie drugiej zgłoszonej mu ratyfikacji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę Członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej konwencji.

Artykuł 11

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy przekaze Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujące informacje o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, które zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich artykułów.

Artykuł 12

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy, w każdym przypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawi konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i rozpatrzy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej jej rewizji.

Artykuł 13

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji, wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej konwencji, i jeżeli nowa konwencja nie stanowi inaczej:
 - a) ratyfikacja przez Członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia artykułu 9, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji, z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca rewizję wejdzie w życie;

b) począwszy od daty wejścia w życie konwencji wprowadzającej rewizję niniejsza konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza konwencja pozostanie w każdym przypadku w mocy, w swej formie i treści, dla tych Członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 14

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej sześćdziesiątej pierwszej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu dwudziestym drugim czerwca 1976 r.

Na dowód czego w dniu dwudziestym trzecim czerwca 1976 r. złożyli swe podpisy:

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,

- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 20 października 1992 r.